

Gilbert Keith CHESTERTON – zvíťazil nad zúfalstvom

Napísal tisíce novinárskych článkov, stovky poviedok, úvah a esejí, desiatky románov a životopisov. Pod jeho menom vyšlo 90 kníh. Písanie bolo pre neho spôsobom existencie. Neúnavný temperament ho viedol k reakciám na dianie a myslenie svojej doby. Neúprosnou konfrontáciou pohľadov na pozadí odhalených paradoxov vytváral nový pravdivejší obraz ľudských problémov. Nekonvenčnými postrehmi a príbehmi nabitými zmyslom chcel odhaliť tajomstvo ľudského srdca. **Gilbert Keith Chesterton** (29.5.1874 – 14.6.1936), nesmierne hravý spisovateľ, humorista, polemik, filozof i fantasta s duchom básnika, objavoval zároveň veľkosť v maličkostiach, krásu v škaredostiach, zmysel v nezmyselnosti, rozum v nerozumnosti, úžitok v neužitočnosti. Velebil jednoduché veci obyčajného ľudského života, obhajoval prostotu, vyjadroval obdiv i vďačnosť. Pochopil nadprirodzenú radosť zo života ako dôvod našej existencie.

Veci sveta sú nabité zmyslom. Ukazujú ďalej než vidíme, sú plnšie než vidíme na prvý pohľad. **Chesterton** vážne premýšľal a hľadal. Uznal, že myslenie nie je hra, ktorá nemá vplyv na život. Vybadal, že deje sveta sú takmer rozumné, ale nie celkom. Skoro vždy sa objaví skrytý prvok nevypočítateľnosti – rozhranie medzi svetlom a tmou. A každý sa musí rozhodnúť. Môže spoznať, že ľudská sila vyviera z pokory a vnútornej istoty o pravde.

Každá skutočne ľudská bytosť by mala vždy klásť duchovné javy na prvé miesto. Každý človek je vo svojej podstate bytosťou duchovnou, hľadajúcou dôkladným myslením a konaním zmysel svojho života. **Chesterton** uznal silu lásky, viery i nádeje v tom, že človek hľadajúci a nachádzajúci Boha odpúšťa i neodpustiteľné, dúfa aj v beznádeji a uverí aj neuveriteľnému. Svojím vyznaním viery sa priznal: *Som hrdý na to, že som spútaný ošúchanými dogmami, lebo veľmi dobre viem, že bludy umierajú, no múdre dogmy žijú dosť dlho, takže sa na ne dá pozerat' ako na starožitnosti.* Nevyberal iba výhodné svetské pravdy roztrúsené v náboženstvách. Prijal katolicizmus, pretože uznal jeho univerzálnosť, pokornú čínorodosť a pravdivú trvácnosť.

Karel Čapek o ňom povedal: *Najvážnejšie pravdy, najvznešenejšie výzvy vyspieval zo svojho hravého a láskavého humoru.* V paradoxoch a vtipných úvahách realizoval užitočnosť svojho intelektu. *Kedysi ľudia zborovo spievali okolo stolu; dnes spieva jeden človek iba z toho absurdného dôvodu, že dokáže spievať lepšie. Ak bude vedecká civilizácia pokračovať, čo je veľmi pravdepodobné, iba jediný človek sa bude smiať, pretože sa bude vedieť smiať lepšie ako ostatní.* **Gilbert Keith Chesterton**, napriek tomu, že dobre poznal ľudské slabosti a vedel, že *ľudia môžu byť vždy slepí pre vec, pokiaľ je dosť veľká*, zostal nenapraviteľným optimistom vo veci zmysluplnej ľudskosti. (dmj)

